

MYRENE I KYSTHERREDENE I MØRE OG RØMSDAL FYLKE.

Av *Aasulv Løddesøl* og *Oscar Hovde*.

II.

Myrene i kystherredene i Romsdal.

I Romsdal er undersøkt 6 herreder, nemlig Hustad, Bud, Fræna, Nord-Aukra, Sør-Aukra og Sandøy. Disse herreders samlede landareal er 532,05 km² og myrarealet utgjør 78,540 dekar. Myrarealet utgjør altså her 14,76 % av landarealet. Arealet av de forskjellige myrtyper fordeler seg slik:

Lyngrik mosemyr	39,700 dekar eller	50,5 %
Grasrik mosemyr	15,950 »	» 20,4 »
Grasmyr	7,130 »	» 9,1 »
Lyngmyr	15,760 »	» 20,0 »

Av myrarealet er 26,110 dekar (33,2 %) brenntorvmyr med i alt ca. 33,2 mill. m³ råtorv, mens ca. 48,830 dekar kan sies å være dyrkingsmyr. Resten (3,600 dekar) er antagelig best skikket til beite eller skog. Av dyrkingsmyra er imidlertid over halvparten mindre god eller dårlig.

1. *Myrene i Hustad herred.*

Hustad herred (kart: Romsdal, blad I) har et landareal av 117,20 km² og ligger på fastlandet ut mot åpent hav (Hustadvika) i nordvest.

Myrarealet utgjør 30,170 dekar, fordelt med 63 % på lyngrik mosemyr, 17 % på grasrik mosemyr, 6 % på grasmyr og 14 % på lyngmyr. Myrene ligger for det meste lavt, idet ca. 98 % av arealet ligger i mindre enn 30 m h. o. h.

Her er i alt beskrevet 33 enkeltfelter, men flere av disse er sammenhengende. Arealet av brenntorvmyr utgjør 9,365 dekar med 10,890,000 m³ råtorv (tabell 13). Det øvrige areal er vesentlig dyrkingsmyr, men over halvparten herav er mindre god eller dårlig.

I Hustad herred har Ny Jord drevet en storstilt bureisingsvirksomhet. Selskapet har her 4 større felter med tilsammen 62 bruk. Feltenes samlede areal er 10,677 dekar, hvorav 1,687 dekar er dyrket.

Det meste av myrene i herredet ligger i to store områder. Det ene mellom Tverrfjell og Nerland og det andre mellom Hustad og herredsgrensen mot Bud.

Mellom Tverrfjell og Nerland er praktisk talt sammenhengende myr over et område som er 11 km langt og opptil ca. 3 km bredt. Landskapet er flatt og ligger bare 10—30 m o. h. Det er høye åser på tre kanter, men mot nordvest er åpning ut mot Hustadvika. Her er således temmelig værhardt og så godt som skogbart. Det samlede myrareal utgjør 16,210 dekar. Herav er ²/₃ lyngrik mosemyr og resten er omtrent likt fordelt mellom de 3 andre myrtyper,

HUSTADVIKA

KORNSTAD

KART
OVER

KYSTHERREDENE I

RØMSDAL

MØRE OG RØMSDAL FYLKE

BLAD I

Utarbeidet efter N.G.O.'s karter
og egne undersøkelser.
Av landmåler Osc. Hovde.

1938

Målestokk 1 : 200 000



TEGNFORKLARING

- Lyngrik mosemyr
- Grasrik mosemyr
- Grasmyr
- Lyngmyr
- Morener
- Fjellgrunn
- Annert areal

EIDE

ØRE

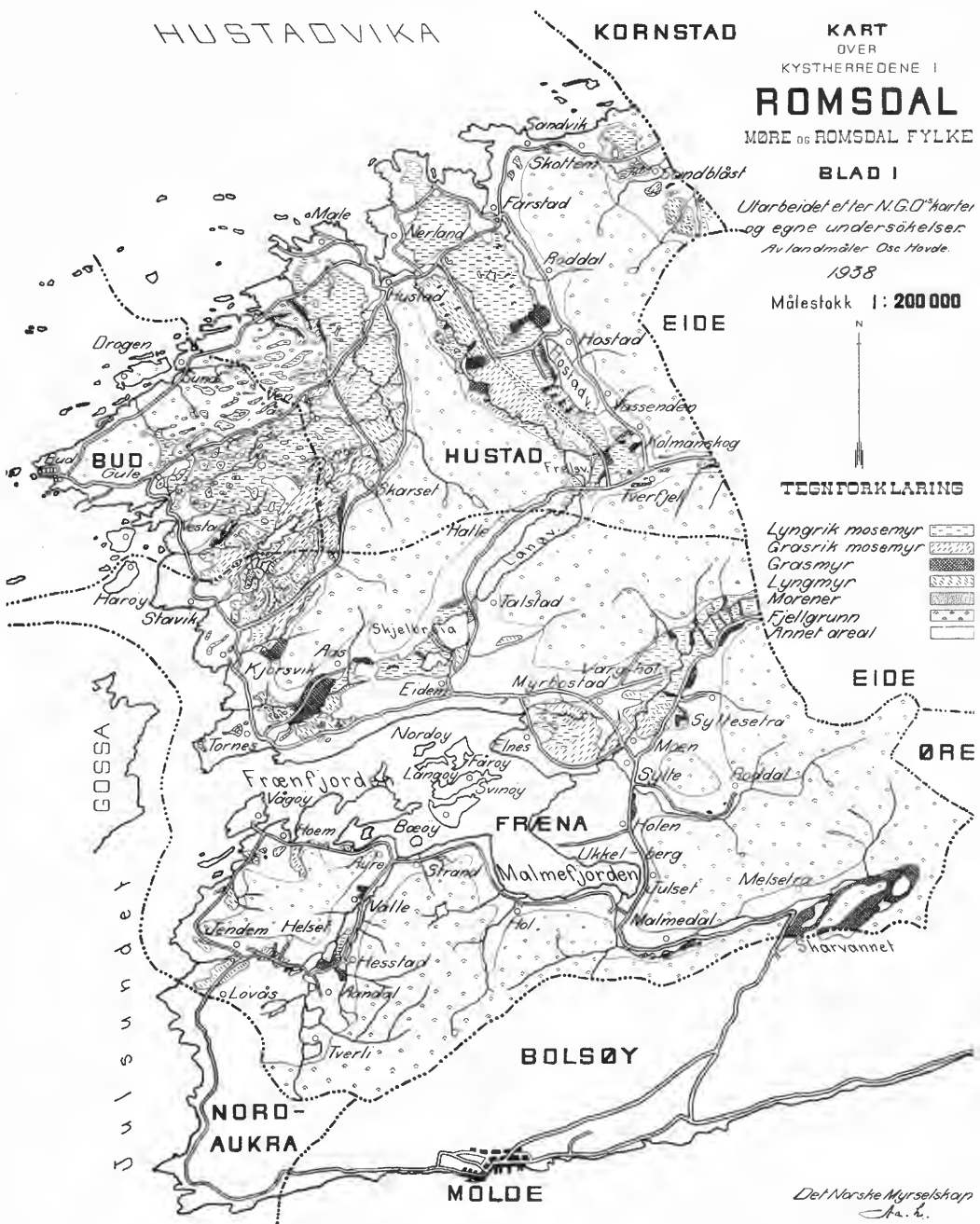
GOSSA

BOLSØY

NORD-
AUKRA

MOLDE

Det Norske Myrseletshavn
Oslo.



Tabell 13. *Oversikt over brenntorvmyrer i Hustad herred.*

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenn- torv		Gjennom- snitts- dybde i m	Brenn- torvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Total- areal, dekar	Brenn- torvareal, dekar					
Øst for Skottem	570	350	1,5	1,0	350,000	Sand	H6—7
Nordvest for Sandblåst . .	15	10	1,0	0,5	5,000	Sand	H6
Vest for Sandblåst	110	50	1,5	1,0	50,000	Sand	H5—6
Sør for Sandblåstvågen . .	360	50	1,5	1,0	50,000	Sand	H6
Mellom Skottem og Farstad	130	50	1,0	0,5	25,000	Grus	H6
Mellom Nås vann og Tverr- fjell	120	100	3,5	2,5	250,000	Evje	H6—7
Sørøst for Kolmannskog . .	30	30	2,5	2,0	60,000	Sand	H6—7
Sør for Tverrfjell	80	5	1,5	1,0	5,000	Sand	H6
Mellom Tverrfjellgårdene .	15	10	2,5	1,0	10,000	Sand	H5—6
Øst for Tverrfjell	60	10	1,5	1,0	10,000	Grus	H6
Vest for Kolmannskog . . .	1,040	200	1,5	1,0	200,000	Sand	H6—7
Sør for Frelsvannet	520	150	2,0	1,5	225,000	Grus	H6—7
Sør for Hostadvannet	470	200	1,5	1,0	200,000	Sand	H6—7
Vest for Hostadvannet . . .	320	100	1,5	1,0	100,000	Grus	H6—7
Vest for Hostadfjellet . . .	920	50	2,5	2,0	100,000	Grus	H6—7
På østsiden av Hustadelva	1,650	800	2,0	1,5	1,200,000	Grus	H6—7
På vestsiden av Hustadelva	870	400	2,5	1,5	6,000,000	Sand	H6—7
Hostadfeltet	1,300	200	2,0	1,5	300,000	Grus	H6—7
Nordlandsfeltet	1,800	100	1,5	1,0	100,000	Grus	H6—7
Vest for Hustadelva	560	200	1,0	0,5	100,000	Sand	H6—7
Nordv. for Hostadvannet . .	800	100	2,0	1,5	150,000	Sand	H6—7
Farstadfeltet m. m.	3,560	1,500	1,5	1,0	1,500,000	Sand	H6—7
Mellom Farstad og Nerland	2,150	1,000	1,5	1,0	1,000,000	Grus	H6—7
Mellom Hustad og Skarset	3,620	1,500	1,5	1,2	1,800,000	Grus	H6—7
Sør for Male	300	200	1,5	1,0	200,000	Sand	H6
Vest for Hustad	2,400	600	1,5	1,0	600,000	Sand	H5—6
Nord for Venås	1,580	600	2,0	1,5	900,000	Sand	H6—7
Sør for Venås	3,880	800	1,5	1,0	800,000	Grus	H6—7
Sum		9,365			10,890,000		

dog således at grasmyra utgjør den forholdsvis minste del. Myrlaget er her og der oppdelt av morener på den sørøstlige halvpart og av lave bergknauser på den nordvestlige del. Myrene har for det meste meget liten helling og er til dels noe vanskelig å grøfte ut, særlig langs Hustadelva, som eventuelt måtte reguleres. Myroverflaten er oftest sterkt tuet (gråmose), og den lyngrike mosemyr har erosjonsfurer

(«løker»). Et parti grasrik mosemyr på nordøstsiden av Hustadelva og enkelte grasmyrpartier har dog jevn overflate. Området omfatter i alt 14 særskilt beskrevne felter, men vi må her innskrenke oss til å omtale alle under ett.

Formuldingen i det øverste lag av myrene er noe forskjellig, men oftest er notert «noenlunde vel formuldet». Grasmyrpartiene er dog til dels vel formuldet. Svakest formuldet er den grasrike mosemyr og et parti lynchrik mosemyr på østsiden av Frelsvannet. Analysene av de uttatte jordprøver viser at myrene er middels når man tar hensyn til myrtype.

I de dypere lag er myrene som regel godt fortorvet og viser fortorvingsgrader opptil H_3 , men oftest H_0 til H_2 . Analysene av de uttatte brenntorvprøver viser at dette er tung, askefattig brenntorv med høy brennverdi.

Myrene inneholder en hel del røtter og stubber, vesentlig av furu. Langs Hustadelva og Frelsvannet er dog bra stubbefri myr.

Dybden av myrene er meget forskjellig. Særlig på den nordvestlige del varierer dybden sterkt. Jevnest dybde (2—3 m) har det grasrike mosemyrparti langs Hustadelva. Den største målte dybde vest for Hostadvannet var 4 m. For øvrig består en stor del av arealet av grunne myrer, særlig nærmest Tverrfjell og Nærland. Undergrunnen består av morenegrus og sand, til dels med noe leirblanding på de laveste partier. Nærmest havet ligger dog de grunneste myrer ofte direkte på fjellgrunn.

Det stikkes en masse brenntorv innen dette område og da særlig i den nordvestlige del. Her er mulighet for brenntorvdrift i større stil.

Som dyrkingsjord betraktet er det meste av den lynchrike og grasrike mosemyr mindre god, mens lynch- og grasmyrene er noenlunde gode. De beste myrpartier er kolonisert av Ny Jord, som har 3 felter her på tilsammen 8,161 dekar fordelt på 46 bruk. Herav er allerede 1,147 dekar dyrket.

Mellom Hustad og herredsgrensen mot Bud er landskapet nokså kupert, så myrene er ikke sammenhengende. Det er dog særlig den vestlige del som har mange bergknauser. Langs fjellfoten (i sørvest) er litt skog, men for øvrig er myrene helt skogbare. Også dette område ligger bare ca. 10—30 m o. h. og myrene er for det meste så godt som flate. Områdets samlede myrreal utgjør 11,780 dekar. Herav er nesten $\frac{2}{3}$ lynchrik mosemyr og $\frac{1}{4}$ er grasrik mosemyr. Resten er vesentlig lynchmyr. Av grasmyr er det bare ca. 250 dekar fordelt på flere små flekker, vesentlig langs elver og bekker. Myrene har tuet overflate og ofte dype løker, særlig den lynchrike mosemyr.

Grasmyra, lynchmyra og mesteparten av den grasrike mosemyr er noenlunde vel eller endog vel formuldet. Den lynchrike mosemyr er oftest noenlunde vel formuldet, unntatt partiet nordvest for veien

Hustad—Venås hvor den er svakt formuldet. Her er det ofte opptil 1 m nesten frisk mose øverst, brukbar til strøtorv. Også her har torven høy fortorvingsgrad i de dypere lag, og myrene inneholder store masser god brenntorv, men med mange stubber, særlig langs fjellfoten.

Dybden varierer mellom 0,2 og ca. 4 m. Den mest alminnelige dybde er fra 1 til 3 m og gjennomsnittdybden er ca. 2 m. Grunnest er lyngmyrpartiet nord for Skarset. Den største dybde målt like nord for Venås, og østover herfra er jevnt over dybder på 2—3 m. Undergrunnen består av sand og grus med litt leirblanding her og der og ofte stor stein.

Ny Jord har kjøpt 2,516 dekar ved Skarset og utparsellert 16 bruk som tilsammen allerede har dyrket 540 dekar. Dette felt ved Skarset er i grunnen det beste av hele myrområdet som dyrkingsjord betraktet. Men for øvrig er det meste av myrene på sørøstsiden av veien mellom Hustad og Venås noenlunde god dyrkingsjord. På utsiden av denne vei er derimot mesteparten av myrene lite skikket for dyrking.

Fra myrene ved Venås selges en del brenntorv til Bud og for øvrig stikkes en masse brenntorv nærmest Hustad og Male.

Ved Skottem og Sandblåst, på grensen mot Kornstad herred, er flere (8) nesten sammenhengende myrpartier på tilsammen 1,745 dekar. Herav er nesten $\frac{2}{3}$ lyngrik mosemyr og $\frac{1}{3}$ er lyngmyr. Et lite parti like sør for Sandblåst er grasrik mosemyr. Den lyngrike mosemyr finnes særlig øst for Skottem. Myrene nord og vest for Sandblåst ligger i bare 10—20 m h. o. h. og er flate. Sørøst for Sandblåst ligger de derimot i nordøst helling og i opptil ca. 40 m h. o. h.

Myrpartiet øst for Skottem er sterkt beskattet som torvland og inneholder store masser brenntorv. Torven er imidlertid noe sandholdig og har tett av furustubber i flere lag. Myrdybden er opptil ca. 2 m med 1,5 m i gjennomsnitt. Her er en stor flyvesandbanke på vestsiden av myra. Myrene vest og sør for Sandblåst er oftest grunne og inneholder bare lite brenntorv. Derimot er dette brukbare dyrkingsmyrer som er noenlunde vel til vel formuldet og oftest omkring $\frac{1}{2}$ m dype til grus- eller sandundergrunn.

Det samlede areal av de andre myrer innen herredet utgjør vel 400 dekar, omtrent likt fordelt på alle fire myrtyper. Dette er mest brenntorvmyrer som er av liten interesse for dyrkingsøyemed. Interessant er det dog å merke seg prøve P 10, som refererer seg til en grasrik mosemyr sør for Tverrfjell. Denne prøve viser nemlig det høyeste kalkinnhold av samtlige 60 prøver på kyststrekningen. Det finner sin naturlige forklaring i at myra ligger like under fjellfoten og får vanntilsig fra kalkåren som går fra Visnes i Eide til Talstad i Fræna.

2. Myrene i Bud herred.

Bud herred (kart: Romsdal blad I) har et landareal av 32,14 km², ligger rett vest for Hustad herred og består av fastland med en masse mindre øyer. Myrarealet er 11,820 dekar og utgjør således nesten 37 % av herredets landareal. Av myrarealet er 55 % lyngrik mosemyr og 41 % grasrik mosemyr og 4 % er noenlunde likt fordelt mellom grasmyr og lyngmyr.

Landskapet er her sterkt kupert med snaue fjellknauser, særlig nord for veien mellom Venås og Bud. Nærmest Skarset er dog til dels litt furukratt på lesiden av berghaugene. Myrene ligger i bare 10 til 30 m o. h. og er for det meste nesten flate. De er sterkt oppdelte ved bergknauser, morenerygger og større og mindre tjern. Den grasrike mosemyr finnes vesentlig lengst sør, men for øvrig går den ene myrtype over i den annen og alle fire typer kan oftest finnes på et ganske lite areal. Overflaten er vanligvis tuet, har hyppig erosjonsfurer og er ofte sumpig. Det friske moselag er ikke særlig mektig selv på mosemyrene, men disse er oftest bare noenlunde vel eller svakt formuldet, mens lyng- og grasmyrpartiene til dels er vel formuldet. Formuldingen er gjennomgående best på den sørøstlige del, men er ellers forskjellig innen små myrpartier. Dybden av myrene varierer sterkt, det finnes dybder på opptil 6 m og muligens mer. Særlig på den nordlige del er store dybdeforskjeller. Her måles ofte 3—4 m helt inn til bergknausene og ute på myra finnes iblant ikke bunn med 6 m bor. En stor del av myrene er imidlertid grunne, nemlig fra 0,2 til 1,0 m. Den søre og østre del av myrene i herredet har mindre, men jevnere dybder på oftest 1 til 3 m.

Nesten overalt inneholder myrene brukbar og ofte god brenntorv hvor myrene er såpass dype at det kan bli tale om å ta torv. Også i Bud inneholder myrene svært mange stubber, selv lengst ut mot havet. Undergrunnen består for det meste av grus og sand. Her finnes dessuten til dels gytje, evjejord eller leir i bunnen av de dypeste myr-

Tabell 14. Oversikt over brenntorvmyrer i Bud herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Totalareal, dekar	Brenntorvareal, dekar					
N. f. veien Venås—Gule .	1,400	700	2,0	1,5	1,050,000	Grus	H6—7
S. f. veien Venås—Gule .	6,720	2,000	2,0	1,5	3,000,000	Grus	H5—7
Mellom Skarset og Vestad	3,700	400	1,5	1,0	400,000	Grus	H5—7
Sum		3,100			4,450,000		

partier. Lengst vest og nord hviler de grunne myrpartier delvis direkte på fjellgrunn.

Det myrareal som kan eller bør avtorves utgjør 3,100 dekar og inneholder ca. 4,450,000 m³ råtorv (tabell 14). Herav er dog $\frac{1}{4}$ dårlig brenntorv. Ca. 8,000 dekar kan dyrkes, men mer enn det halve av dette areal er mindre god eller dårlig dyrkingsmyr. I Bud foregår en del enkelt-bureising, men for øvrig nyttes myrene mest til beite og brenntorv. Langs veien er torven for det meste utspadd og det er sterkt påkrevd å få lagt veier lenger ut på myrene. Dermed vil man også åpne muligheter for oppdyrking og anlegg av kulturbeiter.

3. Myrene i Fræna herred.

Fræna herred (kart: Romsdal, blad I) har et landareal av 215,06 km² og er det største av kystherredene i fylket.

Herredet ligger øst for Julsundet rundt Frænfjorden og Malmefjorden og består mest av fastland, men har dessuten flere mindre øyer og holmer. Til herredet hører dessuten fiskeværet Bjørnsund,

Tabel 15. Oversikt over brenntorvmyrer i Fræna herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Totalareal, dekar	Brenntorvareal, dekar					
Stavikmyrene	2,460	100	1,5	1,0	100,000	Sand	H6—7
Sør for Drammensveien .	1,620	600	1,5	1,0	600,000	Sand	H6—7
Mellom Tornes og Aas .	2,580	600	1,5	1,0	600,000	Sand	H6—7
Nord for Eidem	1,640	800	1,5	1,0	800,000	Sand	H6
Vest for Falstad	620	300	1,5	1,0	300,000	Grus	H7
Vest for Sylte	2,750	1,500	2,0	1,5	2,250,000	Sand	H5—7
Øst for Strand	10	10	1,5	1,0	10,000	Grus	H7
Ved Valle	50	50	1,8	1,2	60,000	Sand	H7
Nord for Åndal	300	100	2,5	2,0	200,000	Sand	H6—7
Sør for Helset	250	50	1,5	1,0	50,000	Grus	H5—7
Mellom Jendem og Hol- lingen	520	50	1,0	0,5	25,000	Grus	H7
Sør for Hoem	530	100	1,0	0,5	50,000	Sand	H5—7
Mellom Hoem og Huse . .	110	30	1,0	0,5	15,000	Grus	H6
På Skarset	1,800	50	1,5	1,0	50,000	Grus	H6
I Malmedalen	110	30	1,5	1,0	30,000	Sand	H5—6
Sør og vest for Røddal .	70	20	1,0	0,5	10,000	Sand	H6
Fræneidet	2,850	300	1,5	1,0	300,000	Grus	H6—7
Sum		4,690			5,450,000		

som ligger rett vest for Bud (kart: Romsdal, blad II). Herredets samlede myrareal er 18,690 dekar og utgjør 8,69 % av landarealet. Av det samlede myrareal er 23 % lyngrik mosemyr, 29 % grasrik mosemyr, 22 % grasmyr og 26 % lyngmyr. Her er således store arealer grasmyr, nemlig ca. $\frac{1}{3}$ av all grasmyr langs kyststrekningen. Dessuten merker vi oss at en forholdsvis stor andel av mosemyrene er grasrike. Av myrene ligger ca. 10 % i 200 til 300 m h. o. h., og da dette vesentlig er grasmyr, får vi at nesten halvparten av grasmyrarealet ligger i denne høyde. Men for øvrig ligger nesten alt det øvrige myrareal i mindre enn 60 m høyde og atskillig også under 30 m.

Fræna har store brenntorvmyrer, nemlig 4,690 dekar med ca. 5,450,000 m³ råtorv (tabell 15). Mesteparten herav er god brenntorv. Av dyrkbar myr har Fræna over 13,000 dekar, og nesten 10,000 dekar er god og noenlunde god dyrkingsmyr.

Også i Fræna er betydelig bureising. Ny Jord har 2 felter her, nemlig et eldre felt ved Myrbostad og et stort nylig innkjøpt felt mellom Stavik og Hatle hvor de forberedende arbeider med veier og kanaler pågår.

Herredets myrer er beskrevet under 30 særskilte felter, hvorav mange består av flere enkeltmyrer. Vi skal nevne de største felter.

Stavikmyrene, ca. 4,080 dekar, ligger i herredets nordvestre hjørne øst for Stavik. De deles i to av den nye vei («Drammensveien») som Ny Jord har opparbeidet mellom Skarset i Hustad og Stavik. På nordvestsiden av Drammensveien ligger myrene bare 1—20 m o. h. Her er mange tjern og lave berghauger samt flere partier fastmark (lyngmark). Terrenget heller svakt mot nord og vest. Myrtypene er her vesentlig grasrik mosemyr og lyngmyr, ca. $\frac{1}{2}$ av hver. Det finnes også små grasmyrpartier, særlig langs bekker og tjern. På sørøstsiden av Drammensveien ligger myrene litt høyere, nemlig i 20—30 m h. o. h. Her er landskapet jevnere og har få berghauger. Nærmest fjellfoten vokser litt furukratt. Den nordvestlige del — langs veien — er lyngrik mosemyr, men ellers er her mest grasrik mosemyr. Lengst sør er noe grasmyr.

Stavikmyrene er stort sett noenlunde gode dyrkingsmyrer. Moselaget har liten mektighet og det øverste myrlag er som regel noenlunde vel eller vel formuldet. Dybden er oftest liten (0,2 til 1,0 m) og torven ofte sandblandet, særlig i lyngmyrene. Mosemyrene er likevel opptil ca. 2 m dype og inneholder god brenntorv. Undergrunnen består av sand og steinet grus. Den østlige del av Stavikmyrene er innkjøpt av Ny Jord, som allerede har tatt flere kanaler her.

Mellom Tornes og Ås er landskapet sterkt kupert og heller inn mot elva som går langs midtpartiet. H. o. h. er 20 til 50 m. Det samlede myrareal er ca. 2,600 dekar. Herav er $\frac{1}{3}$ grasmyr og $\frac{2}{3}$ lyngmyr med små partier lyngrik mosemyr. Myrene er sterkt tuet og har flere bergknauser og fastmarkspartier. Nesten overalt er det øverste lag av myra vel eller noenlunde vel formuldet. Dybden er ujevn

og ligger mellom 0,2 og ca. 2 m. Undergrunnen består av sand eller grus, ofte med noe leirblanding. Allerede under et spastikk er brenntorvmyr, men bare ca. $\frac{1}{4}$ av arealet har såpass dybde at det kan regnes med brenntorv. Denne er tung og har høy brennverdi, men inneholder nokså meget aske. Som dyrkingsmyrer er grasmyrpartiene godt skikket, og det meste av lyngmyra er også noenlunde bra, men de mange bergpartier reduserer dog dyrkingsverdien en del.

Nord for Eide m ligger 2,260 dekar myr, vesentlig bestående av lyngrik mosemyr og lyngmyr samt små flekker grasmyr. Myra ligger i ca. 40—50 m h. o. h. og heller til forskjellige kanter, men hellingen er oftest liten og for det meste inn mot de to vann som myra ligger rundt. På en del av myrene — nord for Sjelbreia — og særlig på de små moreneholmer vokser det skog (furu). Myroverflaten er sterkt tuet og oppdelt ved løker. Under moselaget, som bare er tynt, er myra noenlunde vel formuldet, og allerede i 20—30 cm dybde er oftest brenntorv. Denne er meget god, men inneholder en masse stubber. Dybden er mest alminnelig ca. 1 m (ofte mindre), men her er også dybder på opptil vel 3 m. Undergrunnen består av sand eller steinet grus. Nord for Skjelbreia er til dels leirundergrunn. Disse myrer er mindre gode dyrkingsmyrer, men inneholder store brenntorvmasser og bør nok helst avtorves før dyrking. Iallfall gjelder dette hvor myrene er dypest og terrengforholdene ellers gjør det mulig å tørrelegge arealet etterpå.

Det store myrparti mellom Myrbostad, Moen og Elvenes heller til alle kanter, idet partiet er høyest på midten (ca. 50 m o. h.) og strekker seg nesten ned til havoverflaten i sør og nordvest. Her er enkelte lave og storsteinete grusmorener og små furuholt. Ellers er landskapet jevnt og har god helling, mest mot sør og øst, unntatt nærmest Myrbostad hvor myrene er nesten flate. Hele myrarealet utgjør 2,750 dekar. Den nordvestlige høyestliggende del er lyngrik mosemyr, mens ellers er mesteparten grasrik mosemyr. Langs et par bekker på den nordlige del er litt grasmyr som til dels brukes som slåtteland. Myroverflaten er bra jevn, unntatt på den lyngrike mosemyr hvor det er en del gråmosetuer. Moselaget er oftest noe mektig, men under dette lag er noenlunde vel formuldet torvmyr. Dybden er oftest fra 1 til 3 m. Den sørlige del er dog til dels meget grunn. På nord- og østpartiet er bra, men meget stubbefull brenntorv. Undergrunnen består av sand, grus eller aur. Som dyrkingsmyr betraktet er den sørlige del noenlunde bra, men ellers er partiet mindre godt skikket.

Fræneidet (20 til 80 m o. h.) danner en bred dal med svak helling mot sørvest og inn mot midten av dalen. Mange steder, særlig lengst sørvest, er dog myrene så godt som flate. Landskapet er jevnt og har bare lave grusmorener og fastmarkspartier mellom myrene. På fastmarka og til dels på de grunneste myrpartier finnes litt krattskog, vesentlig av bjørk og furu samt einer. Myrene er mest

sammenhengende øst for Varghol. For øvrig lar det seg ikke gjøre i denne målestokk å avsette de små myrflekker og fastmarkspartier. Av arealet er omtrent halvparten (2,850 dekar) myr og det andre som regel god fastmarksjord. Av myrarealet er det halve lyngrik mosemyr og $\frac{1}{4}$ er grasmyr. Resten er likt fordelt mellom grasrik mosemyr og lyngmyr. Her er således meget blandete myrtyper, og den ene går ofte over i den annen så de danner blandingstyper, idet lyng- og gråmosetuer finnes spredt også innen grasmyrene. Den alt overveiende del av disse myrer er ganske grunne, gjennomsnittsdybden dreier seg om ca. $\frac{1}{2}$ m. Enkelte partier, særlig den grasrike mosemyr like øst for Moen, er dog opptil vel 2 m dyp.

Formuldingen er nokså ens her, idet også lyngrike mosemyrer ofte er vel eller noenlunde vel formuldet. Svakest formuldet er den grasrike mosemyr. Denne har opptil $\frac{1}{2}$ m uformuldet moselag. Overalt hvor dybden er stor nokk er det brukbar og til dels god brenntorv. Undergrunnen består av morenegrus. Denne er ofte fast og steinet, men også til dels leirblandet. Videre er det stort innhold av røtter og stubber i myra, så jorda er noe tung å dyrke. Men i og for seg er dette brukbar dyrkingsjord, da myr og fastmark kan tjene hverandre som jordforbedringsmiddel. Mellom Myrbostad og Varghol har Ny Jord et av sine eldste felter, innkjøpt i 1917. For øvrig benyttes arealet som beite.

På Skaret, omkring Skarvannet og østover herfra, ligger ca. 1,800 dekar, vesentlig grasmyr. Landskapet er noe kupert og har til dels sterkt hellende myrer. H. o. h. er 200 til 280 m. Myroverflaten er oftest jevn og nesten fri for mose. Et mindre parti vest for Klingervannet har dog en del frisk mose, og det sørlige parti sør for Klingervannet har en del meget store tuer. Men forresten har myra ofte så jevn overflate at den godt lar seg pløye. Matjordlaget er vel eller noenlunde vel formuldet. Dybden er oftest liten, store steiner stikker opp her og der. Den mest alminnelige dybde er omkring $\frac{1}{2}$ m nordligst og for øvrig opptil ca. 1 m. Et parti vest og sør for Klingervannet er dog opptil 2,5 m dypt. Enkelte mindre partier lenger sørvest oppnår også denne dybde. Undergrunnen består som oftest av grus eller sand, undertiden med noe leirblanding. I de dypere lag inneholder myrene grasmyrtorv med H₃ til H₆. Denne er brukbar, om ikke særlig god brenntorv. Her er imidlertid gode skoglier (bjørk) omkring og innimellom myrene. Disse myrer må sies å være god dyrkingsjord, men de ligger jo noe høyt. Nærmest hovedveien har folk fra Molde en rekke turisthytter og for øvrig er det flere setrer innover dalen. Det er også en gammel gård (Melsetra) her oppe som viser at dyrking her er fullt forsvarlig.

Mellom Aure og Andal er ca. 250 dekar myr, hvorav vel $\frac{1}{2}$ er grasmyr og resten er lyngrik mosemyr. Mosemyra er sterkt tuet og opptil 3 m dyp. Grasmyra har jevnere overflate og er atskillig grunnere. All myr er noenlunde vel til vel formuldet. Undergrunnen

består av sand og grus. Dette er gode brenntorvmyrer, men en del av grasmyra kan også dyrkes før avtorving.

Sør for Helsetgårdene er flere nesten sammenhengende, grasrike mosemyrer med små partier grasmyr og furuskog lengst øst. De har bra jevn overflate og er noenlunde vel formuldet. Dybden er opptil vel 2 m og myrene inneholder brukbar, til dels god brenntorv. Her er steinet grusundergrunn og en masse stubber i torven.

Mellom Jendem og Løvås er det vel 500 dekar vesentlig lyngmyr i stort sett flat beliggenhet eller litt sørvesthelling. Myra er for det meste skogbevokset (furu) og har flere lave berg- og grushauger. Myra er sterkt tuet og vel formuldet under lyngteppet. Dybden er oftest $\frac{1}{2}$ m til 1 m, men dybder på opptil ca. 2 m ble målt. Undergrunnen består av grus. Her er litt brenntorv av god kvalitet. Myrene er mindre godt skikket for dyrking.

Sør for Hoem ligger flere myrpartier i bare 5 til 10 m h. o. h., areal i alt 530 dekar. Den vestlige del består av grunne lyngmyrer, midtpartiet av lyngrike mosemyrer med ujevn dybde og den østlige del av grasrike mosemyrer med jevn dybde på ca. 1,5 m. De sistnevnte har jevn overflate og er svakt formuldet, mens de andre er sterkt tuet og noenlunde vel formuldet. I de grasrike mosemyrer er torven lite omdannet (H_3-H_1), mens de andre myrer inneholder bra brenntorv hvor dybden er tilstrekkelig til avtorving. Undergrunnen består av sand og grus.

Mellom Hoem og Jendem er mest lyngmark med berget i dagen hist og her. Her er furukratt overalt. Bare en mindre del, ca. 300 dekar, er grunne lyngmyrer, og disse hviler på berg eller steinet grusundergrunn. Myrene inneholder ubetydelig brenntorv da dybden er så liten, og de er uskikket til dyrking.

Foruten de foran nevnte myrpartier finnes i Fræna flere småmyrer, bl. a. i Malmedalen, i Rødalen og sør for Sylte. Dette er vesentlig grasmyr som avtorves og dyrkes etter hvert.

4. Myrene i Nord-Aukra herred.

Nord-Aukra herred (kart: Romsdal, blad II), har et landareal av 64,88 km² og består av øya Gossa med en rekke småøyer og holmer samt en del av fastlandet på østsiden av Julsundet. Herredets myrareal er 12,690 dekar og ligger på Gossa. Denne er 46,56 km² stor og 27 % av øyas areal er således dekket av myr. Det øvrige areal består mest av snaufjell og tørr lyngmark foruten dyrket jord. Øya er lav, mesteparten av myrene ligger i 10 til 30 m h. o. h. og selv fjellknau-sene når bare opptil ca. 100 m. Av myrarealet er 51 % lyngrik mosemyr, 2 % grasrik mosemyr, 5 % grasmyr og 41 % lyngmyr. Myrene er ofte sterkt oppdelte, på den østlige del av fjellpartier og på den vestlige del mest av sand- og grushauger. Myrene inneholder store masser brenntorv, idet nesten halvparten (5,850 dekar) er brenntorvmyrer

Tabell 16. Oversikt over brenntorvmyrer i Nord-Aukra herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Total- areal, dekar	Brenntorvareal, dekar					
Mellom Nyhamn og Sæter	1,950	1,200	2,0	1,5	1,800,000	Grus	H6—7
Mellom Nyhamn og Sporsem	1,480	300	1,5	1,0	300,000	Sand	H6—7
Mellom Eikrem og Riksfjord	1,160	500	2,0	1,5	750,000	Sand	H6—7
På Hogsneset	310	20	1,0	0,5	10,000	Sand	H7
Mellom Løvik og Rinderøy	1,050	500	2,0	1,5	750,000	Sand	H6—8
Nord for Ætterhaken . . .	680	400	2,0	1,5	600,000	Sand	H5—7
Mellom Løvik og Riksfjord	630	300	1,5	1,0	300,000	Sand	H6—7
Vest for Riksfjord	3,790	1,800	1,5	1,0	1,800,000	Sand	H5—6
Omkring Småge	110	20	1,0	0,5	10,000	Sand	H6
Nordvest for Horrem . . .	140	10	1,5	1,0	10,000	Sand	H6
Nord for Hjertvik	1,240	800	1,5	1,0	800,000	Sand	H6—7
Sum		5,850			7,130,000		

med i alt 7,130,000 m³ råtorv (tabell 16). Den annen halvpart er vesentlig dyrkbar myr, men ⁴/₅ er mindre god eller dårlig. De fleste myrer er tuet og har mange stubber.

På Gossa er stor bureisingsvirksomhet. Ny Jord har to felter her på tilsammen 5,600 dekar, hvor det er opprettet 35 nye bruk. På det ene av disse felter — Horgheimfeltet — er allerede dyrket 530 dekar. Det annet — Hauglandsfeltet — er enda ikke bebygget. Videre har Møre landbruksselskap et felt — Nylandsfeltet — på 12 bruk og 2,200 dekar, hvorav 170 dekar er dyrket.

Myrene på Gossa utgjør et meget stort antall som dog er temmelig ensartet, så vi omtaler dem her under noen få større områder.

Nord for veien mellom Nyhamn og Sporsem er 3,430 dekar myr hvorav nesten halvparten — nordligst — er lyngrik mosemyr og den annen halvpart er mest lyngmyr, men dessuten finnes noe grasmyr og grasrik mosemyr på begge sider av elva som renner ut ved Nyhamn. Disse forskjellige myrtyper har som regel et vel formuldet øvre lag, men er av høyst forskjellig dybde. Lyngmyra er mest alminnelig fra 0,2 til vel 1 m og torven har brenntorvkarakter. Av størst betydning som brenntorvmyr er imidlertid den lyngrike mosemyr, der som oftest er omkring 2 m (opptil 5 m) dyp og inneholder i gjennomsnitt ca. 1,5 m god brenntorv. Grasmyrpartiet og den grasrike mosemyr er opptil 4 m dyp og inneholder bra brenntorv langs kantene. Undergrunnen består mest av sand eller grus med stein-

ROMSDAL

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

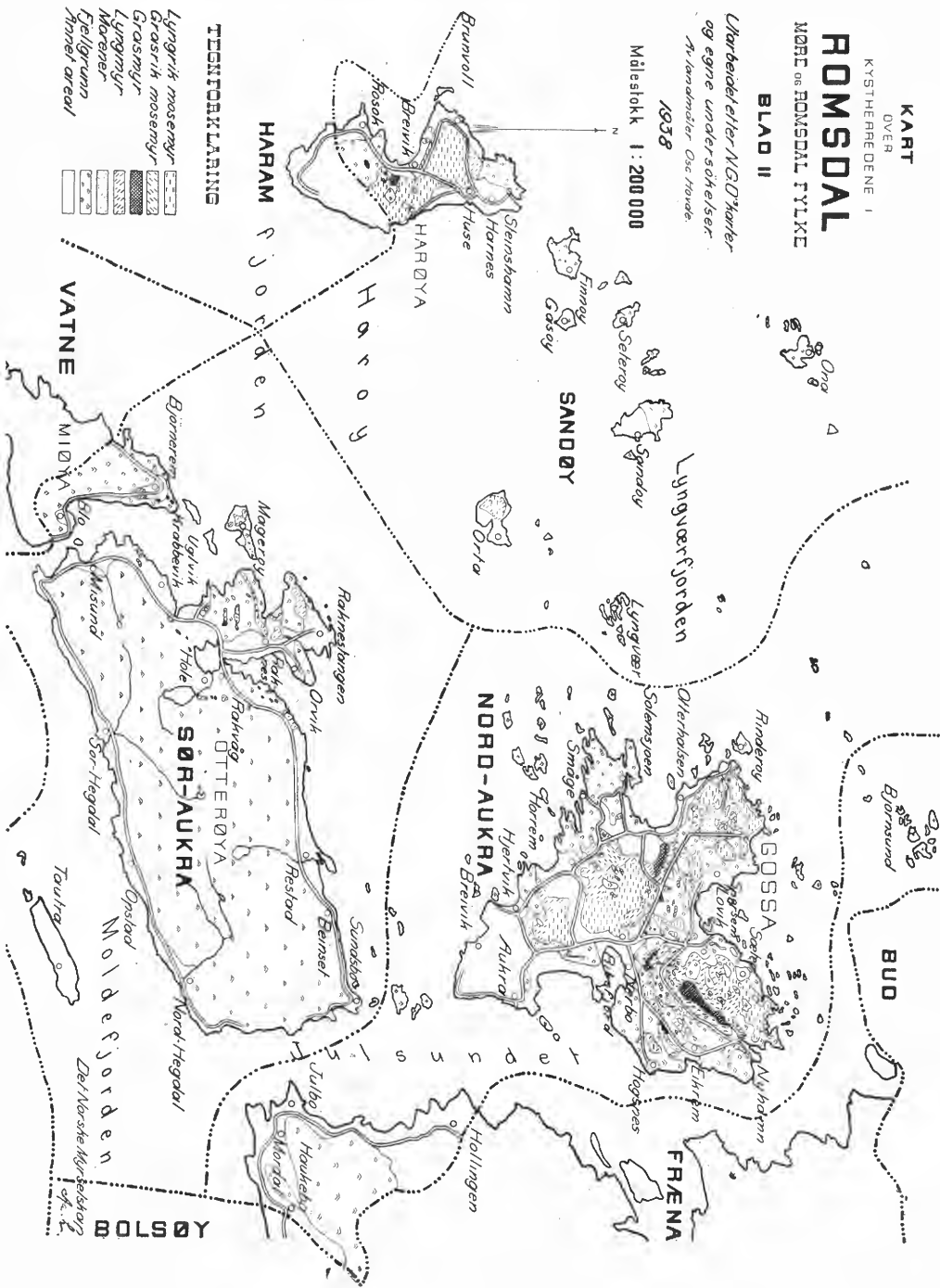
BLAD II

Urtækket eller NGD-karter
og egne undersøkelser
A. Landmand, Ole Fovde

1938

Målestokk 1:200 000

- TISNTORXLARING**
- Lyngrik mossmyr
 - Grassrik mossmyr
 - Lyngmyr
 - Maresmyr
 - Tjelgmyr
 - Myrøst areal



KART
OVER

KYSTHERREDENE I

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

Øst

innblanding. Her og der er litt leir med lite forvitret skjell. Den sørlige del av disse myrer danner bureisingsfeltet Nyland. Den nordlige del er dårlig dyrkingsjord, men inneholder store masser brenntorv, som imidlertid vanskelig kan utnyttes maskinelt på grunn av terrengforholdene og myras store innhold av stubber.

Sør for veien mellom Nyhamn og Sporsem er sterkt kupert fjellterreng med flere myrer på tilsammen ca. 1,300 dekar. De fleste er små lyngmyrer, som til dels inneholder god brenntorv. Her er dog to større sammenhengende myrer nord for Nerbø. Lengst vest er Løkmyra. Den er flat og ligger i bare 10—15 m h. o. h. En del av myra står oftest under vann. Dette er dels grasmyr og dels grasrik mosemyr. En del benyttes som slåtteland. Myra er oftest vel formuldet og sandblandet. Dybden er mest alminnelig ca. 2 m og undergrunnen består av sand. Den annen myr, Movinkelmyra, ligger lenger øst og noe høyere. Denne er lyngmyr langs veien og kantene og lyngrik mosemyr på midten. Lyngmyra er grunn, men for øvrig er dybden oftest 2—3 m. Undergrunnen består av sand og grus. Her var brenntorvfabrikk under forrige brenselskrise, og myra inneholder meget god brenntorv. På Hogsneset er også noen lyngmyrpartier. Disse er for det meste ganske grunne til sand- og steinundergrunn. Enkelte partier inneholder likevel god brenntorv. Like sør for Eikrem er noen små flekker grasrik mosemyr. Her er anlagt et par bureisingsbruk.

Mellom Løvik, Otterhalsen og Rinderøy er mest lyngrik mosemyr med sterkt tuet og oppsprukket overflate. Knau-sene og sandhaugene er for det meste kledd med lyngmark. Til dels er her også litt lyngmyr. Myrene er noenlunde vel eller svakt formuldet og har som regel tynt moselag. Allerede under et spastikk er som oftest god brenntorv (H^s), og kvaliteten blir bedre nedover, så torven i de dypere lag er meget god (H^s). Dybden er som regel mellom 1 og 2 m. Den største målte dybde var 4 m. Undergrunnen består omtrent overalt av fin sand. Dette er mindre gode dyrkingsmyrer, men de inneholder store masser brenntorv. Areal 1,730 dekar.

Sørøst for Løvik er mange myrpartier på tilsammen nesten 700 dekar. Dette er vesentlig lyngrike mosemyrer med et noenlunde vel formuldet øvre lag. De grunneste partier er dog som oftest lyngmyr. Dybden er 1 til 2 m og myrene inneholder som regel bra og til dels meget god brenntorv, særlig ved bunnen. Undergrunnen består av sand og grus. En del av de to sistnevnte myrområder utgjør Ny Jords felt Haugland.

Mellom Riksfjord, Horrem og Otterhalsen er ca. 3,800 dekar myr. Herav omtrent halvparten lyngrik mosemyr og den annen halvpart er mest lyngmyr, men dessuten en del grasmyr nærmest Otterhalsen. Landskapet er temmelig jevnt og har bare noen lave berghauger og morener. Hellingen er oftest svært liten og mest mot vest og sør. Foruten myrene består jordsmonnet for en

stor del av lyngmark på sand eller grus, ofte med en del stor stein i dagen. Den lyngrike mosemyr, som vesentlig finnes over midtpartiet, er noenlunde vel formuldet og oftest 1 til 2 m dyp til sandundergrunn. Grasmyra er ofte delvis lyngbevokset. Lyngmyra har til dels sandholdig humuslag og som regel vel formuldet. Den er grunn og sterkt oppdelt av fastmarkspartier. Undergrunnen består av sand og grus med leirblanding på enkelte steder. Den lyngrike mosemyr inneholder betydelige mengder brenntorv, men denne er av noe dårligere kvalitet enn ellers på Gossa. Som dyrkingsjord er de forskjellige partier av ulike verdi. De små grasmyrer og mesteparten av lyngmyrene er bra, mens mosemyra og den grunne lyngmark som regel er dårlig. På den sørlige del ligger Ny Jords felt Horgheim.

Nordøst for Hjertvik ligger 1,240 dekar myr, omtrent likt fordelt mellom lyngrik mosemyr og lyngmyr. Lyngmyra finnes vesentlig nærmest Hjertvik, og her stikker ofte berget fram i dagen. Mosemyra er så godt som sammenhengende og har bra jevn overflate. Den er dessuten nesten flat, mens lyngmyra heller svakt mot vest og sør. Mosemyra er svakt formuldet i den øverste ca. $\frac{1}{2}$ m og derunder er god brenntorv. Lyngmyra er som regel noe bedre formuldet. Dybden av mosemyra er mest alminnelig mellom 1 og 2 m, men lyngmyra er oftest atskillig grunnere. Undergrunnen består av storsteinet sand og grus. Her stikkes en masse brenntorv.

Noen andre mindre myrpartier finnes mellom Småge og Solemsjøen samt nordvest for Horrem. Disse har liten betydning, da de bare inneholder små mengder brenntorv og de fleste er simple dyrkingsmyrer.

5. Myrene i Sør-Aukra herred.

Sør-Aukra herred (kart: Romsdal, blad II) har et landareal av 86,76 km² og består av Otterøya og nordøstdelen av Miøya samt Tautra og Magerøy med flere mindre øyer og holmer. Herredets myrareal er 1.150 dekar og utgjør således bare 1,33 % av landarealet. Av myrarealet er 9 % lyngrik mosemyr, 6 % grasrik mosemyr, 5 % grasmyr og hele 80 % lyngmyr. Så godt som all myr ligger i mindre enn 50 m h. o. h. og mesteparten i mindre enn 30 m høyde. Her er 305 dekar myr som kan avtorves og brenntorvmassen i disse myrer utgjør ca. 300.000 m³ råtorv (tabell 17). Av det øvrige areal er bare vel 200 dekar skikket for oppdyrking, mens resten passer best til beite eller skog. Av dyrkingsmyrene er den ene halvpart noenlunde god og den annen halvpart mindre god. Av herredets myrareal ligger 79 % (910 dekar) på Otterøya, 12 % (140 dekar) på Miøya og 9 % (100 dekar) på Magerøy.

På Otterøya er myrene sterkt oppdelte av bergknauser, så her er et meget stort antall vesentlig små myrer. De fleste ligger omkring Rakvågen, overveiende på vestsiden av denne.

Tabell 17. Oversikt over brenntorvmyrer i Sør-Aukra herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Total- areal, dekar	Brenn- torvareal, dekar					
Sørvest for Raknestangen.	210	100	1,5	1,0	100,000	Grus	H 6—7
Mellom Ørvik og Uglvik.	370	100	1,5	1,0	100,000	Sand	H 5—7
På Magerøy	100	20	1,5	1,0	20,000	Sand	H 5—7
Nordøst for Rakvåg	150	50	1,5	1,0	50,000	Grus	H 6—7
Mellom Hole og Krabbevik	120	10	1,0	0,5	5,000	Grus	H 6
Omkring Bjørneveng Blø .	140	25	1,5	1,0	25,000	Sand	H 6—7
Sum		305			300,000		

Fra Raknestangen og sørvestover er et lyngmyrparti på vel 200 dekar. Det heller svakt mot nord og vest. Myra er stortuet og furet. Den er noenlunde vel eller vel formuldet og opptil ca. 2 m dyp. Oftest er dog dybden fra 0,5 til 1,5 m. Undergrunnen består av storsteinet grus og sand. Myra inneholder god brenntorv, og her tas torven som regel helt ned til grunnen.

Nord og vest for Raknes er flere uensartede myrpartier. Mesteparten er lyngmyr. I den lange smale dal fra Raknes og vestover er likevel en del lyngrik mosemyr og lenger sør er små partier grasrik mosemyr og grasmyr. Mesteparten av myrene er noenlunde vel formuldet, lyngmyra endog vel formuldet. Dybden er meget forskjellig — opptil vel 3 m —, men oftest 1 til 2 m. Undergrunnen består av sand.

Nord og øst for Rakvåg er flere lyngmyrpartier med snauffjell imellom. Dybden av disse er oftest liten, men dybder opptil 2—3 m ble notert. De inneholder en del god brenntorv, men denne ligger ofte direkte på fjell.

På Miøya, nærmere bestemt omkring Bjørnerem, er en del sterkt oppdelte myrer på tilsammen 140 dekar. Herav er ca. 100 dekar lyngmyr og resten er grasmyr. Lyngmyra er oftest 0,5 til 1,0 m dyp og grasmyra 1 til 2 m. Undergrunnen består av sand og grus. I myrene er brukbar brenntorv hvor dybden er stor nok til torvstikking. Dette er for øvrig noenlunde god dyrkingsmyr.

På Magerøy er ca. 100 dekar myr hvorav $\frac{1}{3}$ er lyngmyr og $\frac{1}{3}$ er lyngrik mosemyr. Storparten ligger samlet på vestenden av øya i bare 5—10 m h. o. h. Myra er tuet og ujevn og oftest noenlunde vel formuldet i overflaten med en del frisk mose øverst. Mosemyra er opptil 2 m, men oftest 1 til 1,5 m dyp og inneholder brukbar, men ofte dårlig brenntorv. Lyngmyra har mindre dybde. Undergrunnen be-

står av sand og grus med en del stor stein iblant. Sør-Aukra er et jordfattig herred, og her er også forholdsvis lite brenntorv. Denne hentes til dels ned fra fjellet med løypestreng. På Otterøya er en hel del skog, særlig bjørk, som er herredets viktigste brensel.

6. Myrene i Sandøy herred.

Sandøy herred (kart: Romsdal, blad II) har et landareal av 16,01 km² og er det minste av kystherredene i Romsdal. Herredet består av den nordre, største del av Harøya samt en rekke andre øyer hvorav Sandøy, Orta, Finnøy og Ona er de største. Det er imidlertid bare Harøya og Orta som har nevneverdig av myr. Herredets myrareal utgjør 4,020 dekar, og herav er 83 % lyngrik mosemyr, 3 % grasrik mosemyr, 1 % grasmyr og 13 % lyngmyr. All myr ligger i 5 til 40 m h. o. h. og største delen i 10 til 30 m høyde. Av myrarealet er 70 % (2,800 dekar) brenntorvmyr med 4,950,000 m³ råtorv (tabell 18). Resten av arealet er vesentlig karakterisert som mindre god dyrkingsmyr.

Harøya er 13,83 km² stor og delt mellom Sandøy og Haram herreder slik at 10,16 km² ligger i Sandøy og 3,67 km² i Haram. Innen Sandøy herreds andel av Harøya er 3,690 dekar myr. Myrarealet er praktisk talt sammenhengende og utgjør her hele 36 % av totalarealet. Veien langs etter øya fra Steinshamn til Røsok ligger på en tydelig strandvoll og danner et naturlig dele av myrene i to større partier.

På vestsiden av veien er helt sammenhengende myr. Landskapet heller svakt mot sør og vest og ligger i ca. 10—30 m h. o. h. Her er noen få berghauger på den nordlige del, men for øvrig er myra helt ren. Den alt overveiende del er typisk lyngrik mosemyr. En mindre del nord for nyveien mellom Huse og Brunvoll er dog lyngmyr. Myra er svakt formuldet og har som regel et ca. 1 m tykt lag av lite omdannet mose øverst (H₂-H₄). Under dette moselag går torven gradvis over til bra og ofte god brenntorv med H₂ til H₇ ved bunnen. Dybden av myra er noe ujevn, men er mest alminnelig mellom 2 og 3 m. Lyngmyrpartiet er dog atskillig grunnere (0,5—2,0 m). Nærmest Breivik

Tabell 18. Oversikt over brenntorvmyrer i Sandøy herred.

Myras navn eller beliggenhet	Myrer med brenntorv		Gjennomsnittsdybde i m	Brenntorvlagets midlere tykkelse i m	Masse i m ³ (råtorv)	Undergrunn	Fortorvings- grad etter v. Post
	Totalareal, dekar	Brenntorvareal, dekar					
Vest for Huse, Harøya . . .	1,980	1,500	3,0	2,0	3,000,000	Sand	H 5—7
Sør for Huse	1,710	1,200	2,0	1,5	1,800,000	Grus	H 6—7
På Orta	320	100	2,0	1,5	150,000	Sand	H 6—7
Sum		2,800			4,950,000		

er dybden oftest over 3 m og enkelte steder opptil 5 m. Hvor dybden er størst er dog oftest dårlig brenntorv.

På østsiden av forannevnte vei er litt flere berghauger, særlig på den sørlige del, men også her er myrene nesten sammenhengende. Det nordligste parti er så godt som flatt, men for øvrig heller myra svakt mot nord og øst. Myra har nordligst opptil 1 m moselag øverst og er omkring 2—4 m dyp med et ca. 2 m tykt brenntorvlag i gjennomsnitt. Den søre del av myrene er derimot bedre formuldet og moselaget mangler ofte. Her er dybden ujevn, men alminneligst 0,5 til 2 m. Også disse myrer inneholder brenntorv, men her er ganske mange stubber.

Myrene på Harøya er vesentlig brenntorvmyrer. Her finnes nemlig ca. 4,8 mill. m³ råtorv på et areal av ca. 2,700 dekar (tabell 18). En vesentlig del av dette areal har bra jevn overflate, noenlunde jevn dybde og er så godt som fri for stubber. Det skulle derfor her ligge ganske godt til rette for maskinell utvinning av brenntorv. Her var da også i gang to brenntorvfabrikker under forrige brenselskrise. En ulempe har imidlertid myrene i det forholdsvis mektige moselag over brenntorven. En del av myrene er grøftet med ca. 15 m avstand, og her er mosen nå en del formuldet. Som dyrkingsjord er det lite av myrene som er brukbare før avtorving, men en del av det søre parti er dog noenlunde bra. Etter en fornuftig avtorving vil myrene derimot gi gode betingelser for dyrking, da undergrunnen oftest består av sand og grus, sjelden av berg.

På Orta er 320 dekar myr beliggende på vestenden av øya. Dette er lyngrik mosemyr på midten (²/₃) og lyngmyr langs kantene. Lyngmyra ligger bare noen få m o. h. og er meget fast og svakt eller noenlunde vel formuldet. Undergrunnen består av grov strandgrus, og ofte ses stor stein i overflaten, da myradybden bare er 0,2 til ca. 1 m. Den lyngrike mosemyr, som ligger noe høyere (ca. 20 m o. h.), er flat og har en del lite omdannet mose øverst. Under moselaget er god brenntorv med H₆ til H₇. Dybden er jevn og ca. 2 m. Undergrunnen består her av sand.

På Finnøy er noen få dekar grasrik mosemyr og grasmyr mellom bergknauser og fastmark. Såvel her som på herredets andre øyer er praktisk talt fritt for brenntorv, og oppsitterne er henvist til å hente sitt brensel fra Harøya.

(Forts.)